

[Lilli Gyldenkilde]

der er. Det er i hjemmehjælpen, det brænder mest på i øjeblikket, og det må selvfølgelig indgå i vægtningen her.

Det ville være rimeligt, hvad der også har været forslag om, hvis ændringer på børneområdet skete efter aktivitet i kommunen. Ses der isoleret på en omlægning til et aktivitetskriterium på ældre- og børneområdet i København, som er en kommune med mange ældre og få børn, vil det betyde, at den vil få lidt mindre på børnesiden og til gengæld noget mere på ældresiden. Ser man samlet på det, ville det betyde, at København kunne få op til ca. 10 pct. mere at gøre godt med end i dag.

Dette være sagt, dels fordi vi nu har talt lidt om ældrepolitikken, dels på grund af det C-holdsoprør, som er startet i København – og med rette. Vi har også lidt indflydelse på, hvordan det egentlig foregår i København. Det kan ikke nytte noget, at vi vil bilde hinanden ind, at det er københavnernes egen skyld, at det ser så galt ud i København, som det gør. Det er det ikke, for hvis vi ikke vil være med til at udligne for storstaden her i landet, som vi ved har større vanskeligheder end andre, har vi altså et medansvar for, at det ser ud, som det gør, og det kan ikke nytte noget, at ministrene fra den siddende regering, hver gang C-holdet prøver at få at vide, hvor det egentlig er, tingene foregår, og hvem der har ansvaret, bare siger: Det er kommunen! For det er det altså ikke.

Kan vi under udvalgsarbejdet finde ud af noget på dette område, synes jeg sandelig, vi skal gøre det, og indtil videre lyder det i hvert fald, som om der er et flertal for det, men det vil vise sig.

Jeg skal også sige, at vi selvfølgelig ikke har problemer med udligningsændringen fra 60 til 70 pct., og at vi er meget interesserede i et grundigt udvalgsarbejde. Jeg ville da ønske, at indenrigsministeren, når han skal samle op, hvad der er blevet sagt, ville sige til os, at man godt vil være med til at se på nogle ændrede vægtninger og på, hvordan vi kan gøre det bedre, for det tror jeg nemlig indenrigsministeren bliver nødt til under alle omstændigheder, og så kan han lige så godt gøre arbejdet fra start.

Poul Nødgaard (FP):

Indenrigsministerens lovforslag indeholder

flere elementer, og Fremskridtspartiet er enig i, at der sker en omfordeling af penge på ældreområdet, således at de kommuner, hvor der især er ældre, får tilført ekstra midler, hvorimod kommuner med få ældre afgiver midler, nøjagtig som debatteret her i dag. Det vedrører alle kommuner i Danmark, og det kan Fremskridtspartiet tilslutte sig.

Vi må så håbe, at de kommuner, der i kraft af de her nævnte bestemmelser vil få tilført ekstra midler, foretager en nyvurdering af ældreområdet, så der sættes ind dér, hvor der er behov for det.

Jeg vil også erindre om, hvad fru Lilli Gyldenkilde kom frem med om C-holdet, for det kunne betyde, at hvis vi fandt nogle nye kriterier for hele ældreområdet, ville C-holdet rent ud sagt rykke ud af banen igen, men når fru Lilli Gyldenkilde siger, at det kun er i Storkøbenhavn, er det ikke rigtigt, for det stormer frem over hele landet, og det kan Fremskridtspartiet faktisk godt forstå, for på mange områder føres der en ikke særlig venlig ældrepolitik.

Når vi vender os mod den resterende del af lovforslaget, har det alene sigte på omfordelingen af midler mellem kommunerne i hovedstaden, og ved hovedstaden forstår jeg her de kommuner og amter, der indgik i det nu heldigvis nedlagte Hovedstadsråd. I princippet kan Fremskridtspartiet godt se det rimelige i, at udligningsniveauet nedsættes fra 90 til 85, da det vil virke fremmende på kommunernes lyst til at skabe initiativ, fordi man så får mulighed for at beholde den økonomiske gevinst ved væksten.

Under det forestående udvalgsarbejde vil Fremskridtspartiet have set nærmere på, om der måske kan findes nogle lidt mere rimelige overgangsordninger, så de kommuner, der bliver hårdest ramt, får en lidt lempeligere overgang til det nye tilskudssystem, og i den forbindelse vil jeg gerne sige til indenrigsministeren – jeg har også sagt det ved andre lejligheder – at jeg synes, vi trænger til – og nu ser jeg altså ikke alene på hovedstadsområdet, men på det ganske land – at få vasket tavlen ren og begynde helt forfra under en eller anden form.

Jeg synes, at det knopskydningssystem, som mere eller mindre startede i 1970 med kommunalreformen, har udviklet sig igennem årene. Så er der kommet bloktilskud til, og der har